

hvor det offentlige støtter den enkeltes Bestræbelser for gennem smaa for ham (hende) overkommelige Præmier at betrygge sig selv i Invaliditetstilfælde lige fra det Tidspunkt, hvor den erhvervsdygtige Alder begynder, og til vedkommende dør, for at være en Vej, ad hvilken Opgaven kan finde sin praktiske Løsning“ Som et Bevis paa, at denne Vej er farbar, nævner Flertallet den bestaaende Sygeforsikring, „et Forsøg paa at sætte Forsikringstanken i System“, som har vist sig overordentlig vellykket „og opfordrer i høj Grad til at udvide Lovgivningen i samme Retning, om end under de noget ændrede Former, som en saadan Udvidelse nødvendig vil medføre“ Flertallet nævner som det følgende Led i Forsikringstankens Udvikling i vor Lovgivning: Loven om Ulykkesforsikring, og anfører endelig Alderdomsstøttelsesloven, hvilken sidste „dog allerede ved Vedtagelsen paa Rigsdagen fra alle Sider blev opfattet som en rent midlertidig Ordning af Alderdomsforsørgelsen, som i Fremtiden vilde kræve en Revision.“ „De store Pengebidrag“ — hedder det videre — „som det offentlige, Kommune og Stat, yder og i Fremtiden vil yde til Forsørgelses- og Forsikringsformaal, bør kunne finde en bedre Anvendelse igennem en rational Omdannelse af den bestaaende Lovgivning.“ — Flertallet erkender „Betimeligheden af at tage Spørgsmaalet om en Invaliditets- og Alderdomsforsikring op til fornyet og grundig Overvejelse“, men mener, at den indgaaende Undersøgelse, som denne Opgave kræver, rettest bør foretages i en dertil særlig nedsat Kommission, bestaaende af Medlemmer, valgte af Rigsdagen, supplerede med Medlemmer, valgte af Regeringen. — Mindretallet (Hørdum og Sabroe) kan „ikke være enig med Flertallet i dets Bestræbelser for at komme bort fra den nuværende Alderdomsforsørgelses Princip: Hjælp fra Samfundet til de gamle uden Krav om Selvhjælp, og fra den bestaaende Ulykkesforsikring“ og stiller følgende Ændringsforslag til det af Flertallet foreslaaede Forslag til Beslutning: Ordene: „Oprettelse af en . . . Alderdomsforsikring“ ændres til „en videre Udvikling og Fuldstændiggørelse af den bestaaende sociale Forsikrings- og Forsørgelseslovgivning.“ — Sagen kom ikke til Behandling.

II. Valgbrevets Prøvelse.

a. I *Landstinget*. *Suppleringsvalg* i 1., 7., 8. og 9. Kreds (Borup, Kr. Jensen-Try, Vestergaard-Kliim og Nordby). Godkendt uden Afstemning (L. Sp. 29, 124).

b. I *Folketinget*. I. Efter de almindelige Valg.

Samtlige Valg godkendtes straks undtagen Valgene i Kjøbenhavns 6. V. og Kjøbenhavns Amts 4. V. (F. Sp. 20 ff.) De to